

[Kaj Hansen.]

skal der ikke ske mere med det forslag, det kommer ikke frem til behandling i folketin- get mere, og det er den taktik, vi ikke øn- sker at medvirke til. Det er da klart, at udvalgsflertallet og udvalgene som sådan skal have en rimelig frist til at arbejde, en rimelig frist til at udarbejde betænkning og den slags ting, men det kan ikke være så- dan, at et flertal i et udvalg skal kunne for- hindre, at et partis forslag kommer til ende- lig og afsluttende behandling i folketin- get, og det er ud fra disse synspunkter, vi agter at støtte det foreliggende forslag til beslut- ning.

Poul Westergaard (DR):

De konservatives, de radikales og retsfor- bundets forslag til folketingsbeslutning dre- jede sig om og er motiveret udelukkende med de saglige hensyn til befolkningen, der knytter sig til at få en afgørelse på rege- ringsforslaget om afskaffelse af 2½ pct.-af- giften. Det var altså denne sag og den sag- lige interesse i at få sagen afgjort og færdig- behandlet i folketingssalen, det alene dre- jede sig om fra forslagsstillernes side.

Men i betænkningen gøres det til et prin- cipielt spørgsmål og til et procedurespørgs- mål og til et forretningsordensspørgsmål, og det er jo et gammelt prokuratorkneb for veltrænede foreningsledere, der stilles over for ubehagelige konkrete spørgsmål fra med- lemmerne, og som finder det mest praktisk at vige udenom. Det gør man bedst ved at begynde at snakke om, hvorvidt det nu er foreneligt med foreningens vedtægter, og er man rigtig dygtig, får man også nedsat et vedtægtsudvalg og får det kritiske medlem sat ind som formand for dette udvalg, og så har man lukket munden på ham de næste tre år.

Den saglige begrundelse for en snarlig afgørelse i 2½ pct.-sagen er fortsat til stede, og derfor anbefaler jeg at stemme for de tre partiers forslag.

Det betyder ikke, at vi ikke også gerne vil være med i en drøftelse om de mere prin- cipielle spørgsmål om mindretals ret til at få deres lovforslag færdigbehandlet her i folke- tingssalen, så offentligheden kan få kends- skab til, hvordan partiernes repræsentanter stiller sig til disse lovforslag. Jeg er næsten sikker på, at hr. Glistrups meget kraftige

opbakning bag synspunktet om, at tilfæl- dige udvalgsflertal skal have ubetinget ret til at sylte en sag og forhindre en folketings- beslutning eller en folketingsbehandling, vil ændre sig, når det hen ad vejen går op for hr. Glistrup og hans gruppe, hvilken skæbne der kommer til at overgå hovedparten af fremskridtspartiets lovforslag.

Schlüter (KF):

Det, der kalder mig op, er hr. Risgaard Knudsens indlæg i debatten. Hr. Risgaard Knudsen brugte den vending, at arbejdet i den konservative folketingsgruppe for tiden, som han sagde, er præget af visse tilfældig- heder. Nu er jo alting relativt, og derfor opfatter jeg denne karakteristik som en be- tinget kompliment.

Men jeg må sige til hr. Risgaard Knudsen, at jeg forstår ikke, at han ikke vil erkende, at alt her i folketin- get ikke er, som det var engang. Når hr. Risgaard Knudsen refererer til, hvad der står i Folketingstidende 1970-71 om betænkingsafgivelse, må han erindre, at det var under andre forudsætninger. I dag er det således, at to partier i folketings- salen ikke er repræsenteret i udvalgene. Disse to partier omfatter 11 mandater. Der- for kan der meget let være sager, hvor man på forhånd ikke kan vide, om det, der er et mindretal i et folketingsudvalg, ikke godt kan være et flertal i folketingssalen, og det vil sige, at hvis man holder fast på den gamle praksis om, at der kun afgives betænkning i et udvalg, hvis der er et flertal af udvalgs- medlemmerne derfor, kan denne praksis komme til at spærre for, at folketin- gets mandater kommer til at afgøre sagen; så kan det blive den tilfældige udvalgssam- mensætning, der gør det.

Derfor mener vi, at situationen er en an- den, end den var i 1970. Jeg vil også gerne minde om, at det nu er blevet mere almin- deligt, end det var før, at man stemmer på tværs af gruppegrænser, og det gør det svært for mig at forstå hr. Glistrups indlæg i debatten. For det er jo ikke mindst i hr. Glistrups parti, vi har oplevet snesevis af gange i de sidste måneder, at et parti er gået i stykker i en afstemning, og det er da en ærlig sag, men det er altså bare en kendsger- ning. Derfor må jeg bedømme det sådan, at det nok mere og mere trækker i den retning, at man ikke kan være sikker på, om ud-